

Sygn. akt I CZ 14/09

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku H.D.

przy uczestnictwie W.D.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 kwietnia 2009 r.,

zażalenia uczestnika postępowania na postanowienie

Sądu Okręgowego w R.

z dnia 24 września 2008 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w R. postanowieniem z 31.X.2007 r. wydanym po rozpoznaniu sprawy z wniosku H.D. o podział majątku wspólnego ustalił, że w jego skład wchodzi spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego wartości 73 709 zł, nakłady poczynione z majątku wspólnego na majątek odrębny uczestnika, w wysokości 53 820,80 zł oraz ruchomości będące wyposażeniem mieszkania wartości 1670 zł. Ponadto Sąd uznał, że uczestnik postępowania W.D. dokonał nakładu z majątku odrębnego na majątek wspólny w kwocie 15 166,19 zł. Sąd ustalił wartość majątku wspólnego w wysokości 114 033 zł. i dokonał jego podziału przez przyznanie wnioskodawczyni spółdzielczego prawa lokatorskiego do lokalu mieszkalnego oraz większości rzeczy ruchomych, a uczestnikowi przyznał nakłady poczynione z majątku wspólnego w kwocie 53 820,80 zł, telewizor wartości 1200 zł i zasądził na jego rzecz dopłatę w kwocie 18 262,20 zł.

W.D. zaskarżył to postanowienie domagając się jego uchylenia lub zmiany przez oddalenie wniosku w części w części dotyczącej orzeczenia o spółdzielczym lokatorskim prawie do lokalu mieszkalnego i nakładach stron z majątku dorobkowego na nieruchomości stanowiącą własność uczestnika.

Sąd Okręgowy oddalił apelację.

W skardze kasacyjnej uczestnik określił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 151 000 zł. Sąd Okręgowy postanowieniem z 24 września 2008 r. odrzucił tę skargę wskazując jej nieusuwalne braki w postaci błędnego określenia rodzaju wnoszonego środka zaskarżenia, niewskazania zakresu zaskarżenia oraz dowolność ustalenia wartości jego przedmiotu. Postanowienie to uczestnik zaskarżył zażaleniem, w którym domagał się jego uchylenia i przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Można zgodzić się ze skarżącym, że zawarte w jego piśmie nazwanym „kasacją” sformułowania wskazujące, iż zaskarżono postanowienie /.../ „oddalające apelację” od szczegółowo opisanego postanowienia Sądu Rejonowego wraz z wnioskiem o „uchylenie zaskarżonego postanowienia” w dostateczny sposób wskazuje, że skarga kasacyjna była kierowana przeciw całemu orzeczeniu Sądu

drugiej instancji. Podzielić należy ocenę tego Sądu, iż skarga nie odpowiada wysokim standardom formalnym ustanowionym ze względu na profesjonalne zastępstwo i zawiera błąd w nazwie wniesionego środka zaskarżenia. Jednak funkcja przepisów postępowania nie usprawiedliwia najsurowszej sankcji (odrzućenia pisma) w każdym wypadku uchybienia obowiązku wiernego naśladowania zwrotów ustawowych, jeżeli znaczenie pisma nie budzi wątpliwości. Ponieważ rozstrzygnięcie sądu drugiej instancji, co do istoty sprawy, zamknęło się zwrotem „oddala apelację”, to jego zaskarżenie i żądanie uchylenia bez jakichkolwiek wyłączeń prowadzi do jednoznacznego wniosku o zaskarżeniu postanowienia w całości. Pozwalałoby to również pominąć wspomniany błąd terminologiczny, gdyż w postępowaniu cywilnym nie funkcjonuje środek zaskarżenia o nazwie „kasacja” i nie zachodzi obawa konfuzji.

Trafnie natomiast Sąd Okręgowy dostrzegł przyczynę niedopuszczalności skargi w dowolnym wskazaniu wartości przedmiotu zaskarżenia.

Precyzyjne ustalenie wartości majątku wspólnego przez Sąd Rejonowy, dokładne określenie w apelacji żądanej przez uczestnika zmiany i powtórzenie jako wartości przedmiotu zaskarżenia kwoty ustalonej przez sąd 114 033,61 zł, w związku z treścią postanowienia Sadu Okręgowego „oddalającej apelację” nie pozwala przyjąć innej wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym. Tymczasem art. 519¹ § 2 k.p.c. dopuszczając skargę kasacyjną z zakresu prawa rodzinnego w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, ustanawia granicę kwotową od stu pięćdziesiąt tysięcy złotych. Uczestnik postępowania nie miał zatem podstaw do wskazania jako wartości przedmiotu zaskarżenia kwoty wyższej od ustalonej przez Sąd Rejonowy i przyjętej jako wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji, a jego skarga podlegała odrzuceniu. Dlatego też skarga prawidłowo została odrzucona przez Sąd drugiej instancji na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., a zażalenie jako bezzasadne podlega oddaleniu.